

Нове життя

За соціальну справедливість і гуманізм

Газету засновано
25 липня 1930 року

№3 (8142)
четвер
14
січня
1999 року
Ціна 12 коп.

АРБУЗИНСЬКА РАЙОННА ГАЗЕТА

"Нове життя"
вітає

"Добре життя"

У Семенівці відбулись збори співвласників сгт "Семенівське" та ЗАТ "Добре життя". Учасники зборів вирішили ліквідувати сгт "Семенівське". Воно приєднане до ЗАТ "Добре життя". Тепер це одне семенівське закрите акціонерне товариство "Добре життя", яке об'єднало співвласників землі і майна.

В добру путь, "Добре життя"!

Хай Бог у всьому допомагає.

Розпорядження

Про проведення державного технічного огляду тракторів, самохідних шасі, меліоративних і дорожньо-будівельних машин та тракторних причепів, що належать ксгп, підприємствам, організаціям та громадянам району

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21 вересня 1994 року №652 "Про затвердження правил проведення технічного огляду тракторів, самохідних шасі, меліоративних і дорожньо-будівельних машин та тракторних причепів":

1. Провести з 23 лютого по 29 березня 1999 року державний технічний огляд тракторів, самохідних шасі, меліоративних і дорожньо-будівельних машин та тракторних причепів, що належать підприємствам і організаціям незалежно від форм власності та підпорядкування, в такому громадянському районі у відповідності з затвердженням

графіком. (Додається).

2. Затвердити комісію для проведення державного технічного огляду машин і механізмів у складі:

Спасенка І.В. - начальника інспекції державного технічного огляду (за узгодженням);
Мазура В.К. - головного начальника служби охорони праці райдержадміністрації, заступника голови комісії.

Члени комісії:
Білова Т.В. - державний інспектор, головний спеціаліст Первомайської регіональної екологічної інспекції (за узгодженням);

Гостінік І.І. - головний інженер управління сільського гос-

подарства райдержадміністрації.

Пилига М.П. - редактор районної газети "Нове життя" (за узгодженням).

3. Збір за проведення технічного огляду машин та механізмів у відповідності з постановою Кабінету Міністрів України від 06.12.93 №934 та від 21.09.94 №652 "Про затвердження правил проведення державного технічного огляду тракторів, самохідних шасі, меліоративних і дорожньо-будівельних машин та тракторних причепів", розпорядженням голови облдержадміністрації від 23.06.97 №348-р, райдержадми-

ністрації - від 12.06.97 №331 "Про заходи щодо вдосконалення роботи з поліпшення матеріально-технічного і фінансового стану інспекції державного технічного огляду" спрямувати на закупку 25307200030002 в Арбузинському відділенні АК АЛБ "Україна".

4. Вищевказаній комісії в строк до 2 квітня 1999 року підбити підсумки технічного огляду і оформити їх відповідними актами та розробити заходи, спрямовані на ліквідацію виявлених недоліків.

5. Дати розпорядження надрукувати в районній газеті "Нове життя".

6. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на першого заступника голови райдержадміністрації Артюха І.О.

Голова райдержадміністрації
В.Ф.СКРИПНИК.

З районного семінару

За досвідом - до семенчан

На базі першого мехзагону Семенівського закритого акціонерного товариства "Добре життя" відбувся районний семінар-нарада з питання ходу ремонту техніки до весняних польових робіт.

В роботі семінару взяли участь керівники, головні інженери, начальники мехзагонів сільгосп підприємств, керівники районних служб.

Семінар-нараду відкрив начальник управління сільського господарства О.І. Сердюк.

Всі учасники побачили по-господарськи виставлену на зберігання та надійно відремонтовану сільськогосподарську техніку. Пояснення давали головний інженер господарства В.В. Лисенко, начальник першого мехзагону М.І. Вицина.

По суті в районі два господарства - "Добре життя" та "Новоогорітське" - найкраще підготували техніку до весни. Так підкреслювалось на

семінарі. В інших господарствах ремонт тільки розпочався, а в деяких ця й не приступали до нього.

Семенівці із завершенням польових робіт зайнялись постановкою техніки на зберігання. Вже 24 листопада комісія об'їхала мехзагони і перевірила цю роботу. Перше місце присудили третьому, друге - першому, третє - другому та четвертому мехзагонам. Відповідно були вручено грамоти.

(Заявлення на 3-ій стор.)

Графік

проведення державного технічного огляду машинно-тракторного парку господарств району в 1999 році

Назва підприємства	Дата проведення	"Вільна Україна"	"Колос"	"Світанок"	"Новоогорітське"	"Жовтніві сходи"	ВУ "Родочість"	"Полянка"	В березні:	"Агрономія"	"Комсомолець"	Районна шляхова дільниця	Арбузинський РЕМ	Арбузинська СШ №2	Арбузинський РВЗ	Райкоопзаготпром	Комбикормовий завод
В лютому:																	
"Семенівське"	02																
"Хлібороб"	03																
"Зелена поляна"	04																
"Україна"	05																
"Південний Буг"	06																
"Бузок"	10																
"Благодатненське"	11																
"Новокрасненське"	12																

РОЗРАХУНОК

суми транспортних зборів в 1999 році

Марка машини	Марка двигуна	Об'єм	Сума податку
л	куб см.	(з розрахунку 1 ЕКЮ рівн. 2,16 грн.)	0,32 ЕКЮ за 100 куб. см. (0,69 грн.)
K-701	ЯМЗ-240 Б	22.3	22300
K-700 А	ЯМЗ-238 МБ	14.88	14880
T-150 К	СМД-62	9.15	9150
T-150 М	СМД-80	12.20	12200
MT3-100	Д-240 Т	4.75	4750
	Д-245		
MT3-80, 82	Д-240 Л	4.75	4750
ЮМЗ-6 КП	Д-65 М		
	Д-65 ММ1	4.94	4940
T-40, М, АМ	Д-144		
	Д-145	4.15	4150
T-30 А	Д-120		
T-25 А	Д-21 А	2.08	2080
T-16	Д-21	2.08	2080
СШ-28	Д-21 А1	2.08	2080
ЕО-3322 Д			
ЕО-2621 В	Д-65 Н	4.94	4940
ЕО-2626, ЕТЦ-165	Д-240 Л	4.75	4750
АТЕК-881	СМД-17		
Потр. Д-34, Кат.			
Д-551	ЯМЗ-238	14.88	14880
Автогрейдер	Д-144, Д-37 Е	4.15	4150
	СМД-14 АН (НГ)	8.3	8300
	А-41	7.45	7450
	Д-160	13.53	13530
	СМД-60	8.15	8150
	Д-150	4.75	4750
	СМД-4А	1.33	1330
	СК-12	0.49	

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21 вересня 1994 року № 652 і прийнятим розпорядженням голови райдержадміністрації 22.12.98 р. № 511, в районі з 2 лютого по 29 березня 1999 року проводиться технічний огляд машинно-тракторного парку сільськогосподарських підприємств і організацій незалежно від їх відомчої підпорядкованості, а також кооперативного і того транспорту, який знаходиться у власності громадян.

Технічний огляд машин проводиться органами Держтехнагляду один раз на рік з метою перевірки їх технічної готовності у відповідності з вимогами агротехніки і технології проведення робіт, безпечної експлуатації, попередження несправностей, що впливають на екологію оточуючого середовища. Одночасно перевіряється і готовність технічних засобів для обслуговування машин.

Технічному огляду підлягає машинно-тракторний парк сільськогосподарських підприємств, радгоспів, організацій, незалежно від їх відомчої підпорядкованості. Технічному огляду підлягають також трактори, транспортні засоби (крім автомобіля), інші самохідні машини сільськогосподарських підприємств і організацій системи Держагропрому України, кооперативів, фермерів, незалежно від

їх місця розташування, сфер виробництва, а також ті, що знаходяться у власності громадян.

Порядок проведення технічного огляду

Підприємства та громадяни-власники машин зобов'язані подати їх для технічного огляду на місце в терміни, визначені інспекцією Держтехнагляду. Якщо машини направляються у тривале відрадянство, то вони повинні пройти техогляд до від'їзду. Через неможливість подати машину на місце техогляду (несправність чи з інших причин) у встановлений термін, її власник повинен подати комісії з проведення техогляду письмову заяву, здати номерний знак і пред'явити документ, що підтверджує сплату податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів. Машини, які у період проведення техогляду перебувають у ремонті, підлягають технічному огляду після його закінчення.

Для проходження технічного огляду машини її власник пред'являє комісії документ, що засвідчує особу (підприємство - копію наказу) про закріплення машини за трактористом-машиністом, реєстраційний документ, документи, що підтверджують сплату збору за прове-

дення технічного огляду і податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів. У тракториста-машиніста перевіряється наявність посвідчення на право керування машинами відповідної категорії і довідки про медичний огляд.

Технічний стан причепів перевіряється у складі тракторного агрегату. На кожну справну машину, що пройшла технічний огляд, видається талон. Цей талон закріплюється на правому нижньому куті вітрового скла машини. На машині без кабіни талон не видається. Експлуатація машини без талона про проходження техогляду забороняється. У разі втрати талона інспекція Держтехнагляду видає його дублікат після перевірки технічного стану машини.

Експлуатація машин, що не пройшли технічного огляду у встановлений строк, забороняється і підлягає зняттю номерного знака.

Громадяни, які не пройшли технічного огляду у встановлений термін, несуть адміністративну відповідальність згідно з чинним законодавством.

І. СПАСЕНКО,
начальник інспекції
Держтехнагляду.

Сьогодні в сторінці "Подружка"

✦ Розповідь позаштатного кореспондента Марії Маліщенко про квілірку Валентину Садокимівну Молчанову. На знімках: в молодості подружжя Молчанових на природі; Молчанові з родиною.

✦ Наш позаштатний кореспондент В. Сторчаус пише про людей свого села. На знімках: ліворуч В.Г. Жосан, праворуч - С.М. Борецька.

✦ До святкового столу.

Ювілей: золоте весілля Разом - п'ятдесят літ

Коли зустрічаються двох, за руки беруться вони. Так співається в пісні, так буває і в житті. Не всім таланить пройти разом все життя. Хто як зуміє. А ось моя вчителька Валентина Садокимівна Молчанова з своїм чоловіком Анатолієм Олександровичем разом крокують вже понад 50 років.

То був 1948 рік. Повоєнне важке життя. Повернувся з армії Анатолій Молчанов у рідну Любовацьку. Старший брат військовослужбовець. Далеко від дому. Батько загинув на війні, а вдома

мама та ще четверо дітей. І за брата був їм, і за батька.

Анатолій працював в Новокрасненській МТС. А в наше село приїхала молода дівчина Валія Натона. Вчителювати. Зустрілися, похажували одне одного. Гарні були, беручи до роботи. Тож в листопаді і весілля справили. Жили в любові та праці. Мають дочку Ляду і Тано, сина Сергія. Ліда живе в Росії, а Тана та Сергій - в Києві. Отож у Валентини Садокимівни та Анатолія Олександровича троє дітей, п'ять онуків і правнук. Гарних і прецьовитих мають зятя, невістку. Часто діти відвідують батьків, допомагають їм.

Тридцять три роки свого життя віддала В.С. Молчанова школі. Багато її учнів живуть в містах і селах, надсилають вітання, приходять у гості. Ось і 7 січня колишні учні привітали Валентину Садокимівну із 75-річчям від дня народження, з Різдвом Христовим, Новим роком. І звичайно ж лунають в цей день у будинку Молчанових пісні про вчительку.

Анатолій Олександрович працював комбайнером, а з 1956 ро-

ку - електрик колгоспу. Увечері його можна було побачити в клубі. Він крутив кіно. В ті роки подивитись кіно приходило чи не все село.

Телер А.О. Молчанов на пенсії, але продовжує трудитись електриком в сільгоспідприємстві. Вдаох з дружиною виростили порядних людей, мають гарний сад.

Молчанові прожили все життя в Любовацьку. Їх погляд - у друга своє пістопіття. Тож міцного вам здоров'я наш дорогі односельчани, Валентино Садокимівно та Анатолію Олександровичу! Віка її здоров'я! Молчанівському роду - не буде переводу.

М.МАЛІШЕНКО,
за дорученням колишніх учнів.

Люди мого села

Долі жіночі

Доля цих жінок схожа. Життя їх не пестило. Довелось зазнати приниження, голоду. Діти війни, вони рано стали дорослими. А втім, коротенько про кожну з них.

Перебирає в пам'яті Галина Іванівна Пачкова події, які наче старі рани дають про себе знати...

Народилася 27 вересня 1937 року в Гріднівці. Батьки були колгоспниками. Восени 1941 року померла мама. Дуже малою була ще Галинка і не могла ніяк повірити, що такого красивого, весняного дня назавжди пішла від них мама. Не знала ласки материнської, ніхто донечкою не назвав, не приголубив.

Дитинство було кривавим, сумним. Дуже тяжко було. Вдаох із сестрою Оленою дуже бідували (батько одружився, привів мачуху). Не хоче Галина Іванівна згадувати ті страшні часи.

Дев'ять років було, а вже працювала - носила їсти й воду трактористам в поле. Скільки разів плакала над розбитими, полокотами об стерню ногами... Так і промайнуло дитинство.

Росла Галина серед розкішної природи села Гріднівки. Пам'ять навміло зберігає перші враження про річку, степ, про прокопуду в затінах христатих верб. Тому і адала в неї лагідна, привітна, доброзичлива.

Потім, як було їй 14 - 15 років - запала буря в радгосп "Комсомолец". На душі було темно, темніло. Але несподівано засяло світло. Втомилася мучитись молода життєлюбна душа. Їй як повітря потрібна була радість і вона почала шукати її скрізь, у всякому ділі, за яке бралися руки, у всіх розмовах, котрі доводилось затівати з людьми, у сянні сонця над степом, в дзвіній пташиній пісні. Раділа, співала душа, коли отримала першу премію в 300 харбованців за хорошу роботу. Радісно співало серце, коли Василь освідчився в коханні (він

працював причепником у тракториста). На полі і зустрілись. 26 листопада 1955 року справили весілля.

Село дримало в глибоких синігах. Втхкомилася хурделиця, натомилася кружляти над онімліо принишканими хатами. Вітри, що вночі виспівували святкові співаочки геть похрипли і мовчать, неначе прислухаються до шепоту молодих, які мріють, пленують своє майбутнє. Бо попереду - життя.

Сорок років прожили разом Галина Іванівна та Василь Сутухович Пачков. Всього було у їх життя. Доглядали 6 років прихвату до ліжка хвору свекруку. Працювали день і ніч. З 1970 року обом працювали в тваринництві. Біля хорів, біля телят та нетелів. Вночі сторожували Біля овець. За всяку бралась робота, бо треба було жити, дітей на ноги підняти. А їх у них четверо. Завжди разом були.

Похорона Галина Іванівна чоловіка 5 років тому. Велике горе, та життя продовжується. Та й діти як розрада.

За свою роботу Г.І. Пачкова мала нагороди, премії. Заслужила похвалу односельчан. Відомо завжди вона лагідна, привітна. Любе готувати. Завжди в неї напечено, наварено. Завжди рада пригостити гостя. Така вона людина, що не може сидіти склавши руки.

З 1991 року Галина Іванівна інвалід другої групи. Вже другий стимулятор поставили на серці. Але і зараз вона життєрадісна, працююча. Радіє дітям, онукам, має й правнучку. Діти пішли кожен своєю стежкою. Та за всіх однаково переживає Галина Іванівна. Як і кожна мати хоче бачити їх здоровими, щасливими. Завжди чекає дітей в гості і радіє коли вони приїдуть. Біля неї живе внук

Коля, якому вона і за батька, і за маму, і за бабусю. Однаково всіх любе Галина Іванівна, і дітей, і внуків. Але найбільша її радість і гордість - внук Саша. Вона йому з дитинства привила любов до прекрасного: малечку він кохається у квітах, вмє і смакці, і щось приготувати. Зараз навчається в інституті на юридичному факультеті в Києвограді. Завжди чекає Галина Іванівна внучка в гості і завжди знайде що похвалити в турбу і дати на дорогу студентів.

Галина Іванівна Пачкова є прикладом працелюбства, енергійності, доброти та краси людської.

XXX

Стефанія Миколаївна Борецька народилася 23 червня 1934 року в Тернопільській області. Росла без мами, зазнала штурханів від мачухи. З 10 років пішла працювати по найму. Виконувала різні роботи за кусень хліба.

В 1949 році переїхала з батьком до Запорізької області. Працювала дояркою. Зразу було дуже тяжко. 15 років - ще майже дитина. Хотілось зранку поспати, але треба було аставати

і йти на ферму. Пухли руки, але нікому було пожалітись.

В 1956 помер батько і в тому ж році вийшла заміж. Але зазнала невдачу першого кохання. Померла дитина і чоловік пішов до іншої.

В 1965 році переїхала в Рябоконь. Там познайомилася з хлопцем, який швидко повернувся з армії. Одружилися і ось 22 січня буде 32 роки, як живуть вони разом. Всього було в житті і радості, і горі.

Стефанія Миколаївна працювала дояркою на ланці. Разом з чоловіком будували хату, росли діти. На роботі було весело, хоч і тяжко робили. Співали, допомагали один одному будуватись.

29 років трудовою стажу у С.М. Борецької. Тяжка праця піддала її здоров'я. У 1984 році дали їй 2 групи інвалідності по праці. Але продовжувала працювати в дитячому садку нянею.

Уже дорослим поховала сина. "Тяжко ходити по землі, коли діти твої в ній лежать", - каже Стефанія Миколаївна. Не може вона рухатись без палиці. Очіма наче б гори перевернула, але здоров'я не дозволяє. Знаходить радість у внуках: потує, пече, в'яже їм. І хотілось б, щоб спокійно, тепло та радісно бу-

ло на душі у Стефанії Миколаївні у цей складний час.

XXX

Валентина Григорівна Жосан народилася 31 липня 1934 року в с.М'Холгоспників в селі Рябоконь. Четверо дітей було в сім'ї. Мати працювала на фермі і дітям малечку доводилось їй допомагати і на роботі, і вдома.

З 13 років Валентина уже самостійно працювала, воду в поле носила, полюву відтягувала в жовка. В дитинстві мало чого було хорошого. Та й ділі долі не балувала її.

У 19 років вийшла заміж. Але після 7 років замінного життя залишилась одна радість - дві доньки. Забрав один раз чоловік у Західну Україну, а там... лив, гуляв, бив. Не витримала Валентина Григорівна і повернулася назад у Рябоконь. В серці темнота, туга, образи. Все довелося починати спочатку: стягувати господарство, працювати, працювати й працювати. Діла карки, а після роботи наймалась до людей, щоб заробити дітям хліба й до хліба.

Невтомна праця, односельці, сусіди, товариші по роботі розтопили в душі жінки порожнечу. Вдрупе вийшла заміж. Народилась двоє хлопчиків.

На роботі було тяжко, та в той же час і весело. Співали на роботі, і ходили до клубу (В.Г. Жосан була активною учасницею художньої самодіяльності). Во-

на й зарез себе поспівати і ніколи не минає ніяких урочистостей.

40 років пропрацювала Валентина Григорівна дояркою. А ще й буряки садала в перерві між доіннями. Має багато похвальних листів, грамот, премій. Її фото завжди красувалось на дошці пошани.

Четверо дітей виховала. Має 6 внучок, 2 правнучки. Коли скоїлось лихо (впала на роботу та так і пролежала в лікарні більше року не приходила до пам'яті) думали, що не відступить смерть. Діти не відходили від неї ні вдень ні вночі. І такі повернулася до життя Валентина Григорівна, але вже інвалідом праці другої групи. Та не звикла ця жінка бути без колективу, без роботи. 8 років працювала листоношею. А зараз сторожує в колгоспі на пасіці.

Багато горе пережила В.Г. Жосан: тяжка праця, розлучення, поховала чоловіка, має дуже багато хвороб. Але ніхто й ніколи не бачив, щоб вона сиділа склавши руки. Завжди вона в роботі: на городі, біля хати, на пасіці, пече, варить, консервує. Дивилася на цю малечку, худеньку жінку і дивувалась де в ній скільки енергії береться?

Нехай же ще довгим буде життя цих жінок. Нехай любов і повага дітей, онуків, правнучок, односельців буде їм розрадою. Здоров'я, радості, благополуччя їм і всім своїм односельцям.

В.СТОРЧАУС,
С.Рябоконь.

У блокут господарочі

До святкового столу

КАЧКА ЗАПЕЧЕНА.
Качку попередньо підготувати і натерти всередині грицією або перцем з оцтом. Залишити так на ніч. За дві години до подавання на стіл качку злегка підсмажити на великій сковорідці, перекинути до нагрітого сотейника черевцем донизу (без води), закрити кришкою і поставити у нагріту духовку. Через 20 хвилин відкрити духовку, качку, не виймаючи із сотейника, посипати всередині, пере-

вернути на спину і знову поставити до духової шафи. Кілька разів поливати жиром, що утворюється. На завершення області кислими яблуками і довести до готовності. Подавати з гречаною або рисовою кашею.

Прихід Сина Божого

Заради чого, з якої причини Син Божий воплотився і став Боголюдиною? Вивчаючи Біблію і загальнолюдську історію, розглядаючи моральний стан давньої і сучасного людства, заглиблюючись у власну душу, переконаємось, що ми просякнуті гріхом. Загальнолюдська гріховність глибока і різноманітна. Коли людство у своїй історичній деградації досягло фатального рівня, Бог, як завжди, припинив існування того людства явсвітнім потопом.

Якщо охарактеризувати стан людства дві тисячі років тому, то його гріховна розбещеність була безпросвітною. Панували повсюдні аморальний розлад, багатожонство, повальна розпуста, егоїзм та велика ненависть, нарешті цілковитий відхід від Бога, заміна справжнього Богошанування долопоклонством. Гріховний стан людства добре описав апостол Павло у Листі до Римлян (Рим. 1, 18 - 32). Царство але охопило все людство і, як наслідок людської природи: закон смерті панував над усім людством. Тому апостол Павло від імені всіх людей, зітхаючи вигукнув: "Бідна я людина! Хто визволить мене від цього тіла смерті?" (Рим. 7, 24)

Не звачуючи на гріховну розпусту людства, Бог однак, не залишив Своє творіння. Не бажаючи, щоб людство вдруге зазнало знищення, Він виявив небувалу Божественну любов:

"Віддав і Сина Свого Єдинородного, щоб усекий, хто вірує в Нього, не загине, а має життя вічне" (Ів. 3, 16).

Відповідь на запитання, чому Син Божий воплотився і став людиною, знаходимо у словах: "Бог полює світ"; "Бог є любов" (1 Ів. 4, 8). Любов Божественна стала причиною нашого спасіння. Ві ми розуміємо, що саме любов є рушійною силою життя, і взагалі буття. Бог, сутність Якого залишається незбагненною, відкривається нам як безмежна, вічна, всеохоплююча любов, якої ми можемо радіти, маємо нею захоплюватися, маємо відповідати не неї нашою любов'ю, але ні змиряти, ні навіть уявити її Божественну повноту не можемо. Бог відкриває себе у красі премудро створеного світу, однак найточніше і найдосконаліше для людського сприйняття Одкровення Боже дає людям в Ісусі Христі. Тому апостол Павло каже: "Велика благочестя тайна: Бог явився у плоті" (1 Тим. 3, 16).

Ключем до розуміння, навіщо Син Божий став людиною, чому прийшов у цей гріховний світ страждати і боротися за спасіння людства можуть послужити слова Христа Спасителя: "Немає більше від тієї любові, як хто душу свою покладе за друзів своїх" (Ів. 15, 13). Апостол Павло у посланні до Римлян каже: "Бог же Своєю любов'ю до нас доводить тим, що Христос по-

мер за нас, коли ми були ще грішниками" (Рим. 5, 8). В іншому посланні, немовби відповідаючи на запитання, навіщо Син Божий воплотився, апостол Павло стверджує: "Христос Ісус прийшов у світ спасти грішників" (1 Тим. 1, 15).

Ще до Різдва Христового Бог через пророка Єремію висловив своє ставлення до людей: "Я полює тебе віданною любов'ю" (Єр. 31, 3). Ця Вічна Божа любов до людей, яка за всемо силою перевищує можливості людської уваги, виявилась в тому, що Бог Отець віддав Сина Свого Єдинородного на смерть. Чому Бог виявив Своєю Вічну любов саме у втіленні Сина Божого у "вданні" Його (Ів. 3, 16), у "посиланні" Його (1 Ів. 4, 9; Рим. 8, 3) в грішний, але любий Богом світ на страждання і смерть, і чому страждання та хресна смерть втіленого Сина Божого виявилась для світу спасінням і стали наслідком примирення з Богом і вічного життя з Богом і в Бозі?

Ми не спроможні дізнатися, чи могли б існувати інші способи спасіння людського роду, але знаємо, що Бог обрав саме такий шлях спасіння, шлях жертовного виявлення любові, шлях вданн життя за друзів Своїх, якими іменує Бог усіх грішних людей, що приймають через віру та покаяння дарування ім у Христі спасіння і робить їх спадкоємцями Царства Божого. (Мр. 1, 15; Тим. 3, 7).

Отже, відповідаймо вірою і взаємною любов'ю до нашого Спасителя Ісуса Христа і станемо наслідниками життя вічного.

Михайло ПІРНЯК,
наставитель церкви Різдва Пресвятої Богородиці, с.мт Арбузинка.

За досвідом — до семенчан

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Після цього механізатори приступили до ремонту техніки. До нового року підготовлена грунтообробна та посівна техніка і 60 процентів тракторів. Їх ремонт продовжили в січні. У майстерні працюють танкарні, слюсарні, по ремонту коробок передач до Т-150 цехи.

До речі, майстерня "Доброго життя" приймає на ремонт коробки передач до Т-150 від інших господарств. Так що, керівникам сільгоспдприємства можна скористатися послугами семенських майстрів і не везти коробки на ремонт за межі району.

8 - 9 тракторів стоять у майстерні. Залишається місце і для термінового ремонту тракторів, зайнятих у тваринництві. Вже 30 тракторів пройшли ремонт у місцевій майстерні. В "Доброму житті" п'ять тракторів Т-150, один з п'яти пройшов "операцію" по заміні двигуна на більш надійну і продуктивну працю. В цьому семенчанам допомогли олександрійці з Кіровоградщини, які з запасними частинами на ремонт сільгоспінвентаря, знають з "Червоної зірки".

Виникає питання: де семенчан беруть кошти на все це? Ви-

палляється, у підготовці техніки до весни виручає тваринництво. Із "Доброго життя" везуть вершкове масло, бринзу, іншу продукцію, а з Олександрії, Кіровограда, інших місць - все те, щоб замінити мотор в тракторі, щоб відремонтувати сільгоспінвентар, іншу техніку.

Ремонт тракторів, крім центральної майстерні, проводиться і в мехзагонах. Мехзагони на господарстві, і ферми, які виручають нині мехзагони, і переробні цехи вимагають нині особливої охорони від крадіжок. Тех на кожній виробничій ділянці, крім сторожів, чергують підрозділи охорони, які тримають під наглядом і населені пункти.

На пленарній частині семінару, що пройшла у гарно оформленому приміщенні, що опалюється, виступили головний інженер райсільгоспуправління І.І. Гостінік, начальник інспек-

ції Держтехнагляду І.В. Славенко, головний агроном ЗАТ "Добро життя" - М.О. Ценоборенко, голова ЗАТ О.О. Чебен.

В роботі семінару-наради взяли участь голова райдержадміністрації В.Ф. Сирилік, його перший заступник І.О. Артох.

Виступаючи перед учасниками семінару, В.Ф. Сирилік високо оцінив хід підготовки до весняних польових робіт у семенському господарстві. Піддав критиці її сільгоспдприємства, які ще й не почали ремонт. А ще ж треба навесні зорати 10 тисяч гектарів ґрунту, обробити і засіяти поля. Слід у проведенні польових робіт розраховувати тільки на свою техніку. В деяких господарствах механізатори досі "на канікулах". Хто хоче зустріти весну у веселощах, той працює. Інші ж посипаються на сьогоднішні негаразди і плачуть, як Ярослав на валу.

В.Ф. Сирилік повідомив, що в районі створено дві комісії, які на цьому тижні відуть у ті господарства, де до ремонту і не приступали. Заїзуватимуть у райдержадміністрацію протоколами прорахування господарства про те, які заходи будуть вжиті по виправленню становища з ремонтом.

Голова райдержадміністрації звернув увагу присутніх на підготовку до наступних звітних зборів у сільгоспдприємствах, до Указу Президента України щодо звільнення пенсіонерів, які мають земельний паї.

Наш календар

1999 рік

Йдучи назустріч передплатникам "Нового життя" продовжуємо вести "Наш календар"

- Січень**
- Пам'ятні дати і події**
- 14 - 175 років від дня народження В.В. Стасова (1824 - 1906 рр), російського художнього критика, історика мистецтва.
 - 15 - 345 років від дня Переяславської угоди (1654 р) Богдана Хмельницького з Московією.
 - 21 - 80 років тому (1919) у Хусті було проголошено злуку Карпатської України з Українською Народною Республікою.
 - 22 - День соборності України.
 - 27 - 120 років від дня народження П.П. Бажова (1879 - 1950), російського письменника.
 - 180 років з дня народження П.П. Чубинського (1839 - 1884), українського історика, фольклориста, етнографіста, поета, автора гімну "Ще не вмерла України".
 - 28 - День працівників пожежної охорони.

- 13 - 230 років від дня народження І.А. Крилова (1769 - 1844), російського поета-байкаря.
 - 17 - 140 років від дня народження М.Ф. Гемалі (1859 - 1949), українського мікробіолога та епідеміолога.
 - 19 - 110 років від дня народження Л.М. Ревуцького (1889 - 1977), українського композитора.
 - 20 - 105 років від дня народження Ярослава Івашкевича (1894 - 1946), польського письменника.
 - 27 - 100 років від дня народження С.В. Руднева (1899 - 1943), одного з організаторів і керівників партизанського руху в Україні, Героя Радянського Союзу.
- Релігійні свята**
- 12 - Собор трьох святих: Василя Великого, Івана Золотоустого, Григорія Богослова.
 - 16 - Стріплення Господа Ісуса Христа.
 - 24 - Святого мученика Власія.

- 65 років від дня народження Ю.О. Гагаріна (1934 - 1968), першого льотчика-космонавта СРСР, Героя Радянського Союзу.
- 11 - 85 років від дня народження (1914) О.І. Кухтеня, українського вченого в галузі технічної ібернетики.
- 15 - 80 років проголошення самостійної Карпатської України.
- 18 - 85 років від дня народження (1914) Л.М. Вишеславського, поета.
- 21 - День працівників житлово-комунального господарства і побутового обслуговування населення.
- 180 років від дня народження М.П. Мусоргського (1839 - 1881), російського композитора.
- 115 років від дня народження О.О. Шовкуненка (1884 - 1974), українського художника.
- 22 - Всесвітній метеорологічний день.
- 28 - День внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України.
- 27 - Міжнародний день театру.
- 30 - 155 років від дня народження Поля Варлена (1844 - 1898), французького поета.

- Релігійні свята**
- 14 - Найменування Господнє; Святителя Василя Великого.
 - 19 - Богоявлення Господнє (або Водохреще в Йордані).
 - 24 - Преподобного Феодосія Печерського.

- Березень**
- Пам'ятні дати і події**
- 2 - 140 років від дня народження Шалам-Алейхема (Ш.Н. Рабинович) (1859 - 1916), єврейського письменника.
 - 4 - 50 років від дня народження В.М. Івасюка (1949 - 1979), українського поета і композитора.
 - 6 - 60 років тому (1939) у Києві відкрито пам'ятник Т.Г. Шевченку.
 - 8 - Міжнародний жіночий день.
 - 9 - 185 років від дня народження Т.Г. Шевченка (1814 - 1861), українського поета, художника, мислителя.

- Релігійні свята**
- 10 - Святителя Тараса, архієпископа Царгородського.
 - 24 - Преподобної Марії Єплетської.
 - 30 - Преподобного Олексія, чоловіка Божого.
 - 31 - День молитви за душі мучеників, що померли від голодомору в Україні в 1932 - 1933 роках.
 - Святителя Кирила, архієпископа Єрусалимського.
- (ДІАУ).

Слово про добру людину

Василь Васильович Колотило прийшов до Арбузинки на початку семидесятих років. До нього головним лікарем був тут Анатолій Дмитрович Чмель - людина інтелігентна і добрий фахівець.

Лікарня була невелика (2 корпуси), медпрацівників мало, лікарів - всього 15 чоловік.

Анатолія Дмитровича дуже поважали всі за розум, величність, тактовність, вправність хірурга і хорошого керівника.

Василя Васильовича, який прийшов в Арбузинську лікарню на місце головного лікаря, зустріли всі з тривогою. Який буде? Чи знайде з колективом спільну мову? Чи добрий господар? Який фахівець?

Працював Василь Васильович, і чим далі, тим краще розуміли люди, що з новим головним лікарем нам повезло.

Василь Васильович виявився добрим господарем. Побудував двох- і чотириповерховий корпус лікарні, кухню, їдальню, гаражі, добре відремонтував два старі корпуси лікарні. З будовою значно збільшилась кількість медичних працівників.

Кількість лікарів збільшилась до 40. Значною, чим більше людей, тим краще керівникові. Але Василь Васильович виявився керівником добрим і розумним. В галузі охорони здоров'я населення район ніколи не пас задніх, і люди були задоволені, бо мали до кого звернутись по допомогу.

Та у великому колективі всяк

буває. Василь Васильович з винним м'я поговорити так, що той зрозумів свою вину без всякої образи на нього. І навіть коли Василь Васильович дуже сердився на когось і, викликавши "на килим", кричав свою улюблену лайку "Ядрене сало, що ти наробив?", він дуже швидко відходив. Готовий був тут же допомогти цій людині, якщо їй потрібна була його допомога.

Василь Васильович ніколи не відокремлювався від колективу. Жив, як кажуть, інтересами лікарні і колективу. Не любив шептунів і підтарів, але завжди знав де що робиться. Та і як було не знати! Він сам був у коментарі, на кухні, на операціях, приймав хворих в хірургічному кабінеті, їздив добувати обладнання для нових відділень, посилав бригади на профілактичні огляди до колгоспів.

Раніше з коштами для будівництва нових будівель та їх обладнання теж було туго, і лікарі та й сам Василь Васильович іздили по колгоспах і просили на загальних зборах людей, щоб колгосп допоміг. Люди знали, що це для них і допомагали.

Василь Васильович шанував людей. Дякуючи йому, багато лікарів залишились в Арбузинці на довгий час працювати, а то й назавжди. Він всіма силами прагнув забезпечити медпрацівників житлом. Всіма силами він старався забезпечити в колективі дружню атмосферу.

Працював головний лікар з двома своїми заступниками:

першим - 27, з начмедом - понад 20 років. В жодному районі області не було такого, щоб головний лікар працював на одному місці 27 років та ще й не минав заступників. Він був мудрим керівником.

Там, де добре працює, потрібен добрий відпочинок. Василь Васильович турбувався і про це. Які вечори відпочинку проводились в лікарні, як гарно завжди святувалося професійне свято! Василь Васильович дуже любив, щоб на свято Василя колеги приходили до нього і співали пісню про Василя і Меланку, яку переробили на свій лад:

*Ой, учора із вечора
Післа Марія два качура...*

За вітання всіх чекав урочисто накривий стіл і веселощі.

Всі свої сили і здоров'я віддав Василь Васильович Колотило розбудові і покращенню охорони здоров'я населення району. І ось ця людина, яка все своє трудове життя служила району, зробила для нього стільки хорошого, сидить вдома хвора, на мізерній пенсії, без нагород, байдужа майже всім, крім своєї сім'ї і кількох щирих друзів.

Дорогий Василю Васильовичу! Від щирого серця свого і ваших друзів вітаю вас з святом Василя. Зичу вам покращення здоров'я на довгі роки, хорошої забезпеченості на старості, не втрачати своєї людяності і всього найкращого на цій землі.

В. РУЖАНСЬКА.

Весело і цікаво відпочили діти

Новорічні, різдвяні свята, із снігом, морозцем. Діти катилися на санчатах, лижах, вразанах, літали снігові баби, фортеці. І все це на природі!

А ось і радісних, веселих святкових ранів, вчора провели діти біля зелених клінок в дитсадках, школах, бібліотеках! Незабаром вони залам'ятають ці новорічні, різдвяні дні.

Школярі після зимових канікул пішли в школу, малюки - в дитсадок.

На знімку: новорічне свято в дитсадку (фото з архіву "НЖ").

Фото П. ПИГИДИ.

Вітаємо!

Дорогого Василя Володимировича СИЗОНЕНКА вітаємо з 60-річчям від дня народження! Бажаємо здоров'я міцного і щастя. Успішних справ, розради в сім'ї. Хай все, що задумано, здійсниться, вдасться. В душі хай співають звабди солосіт. Дружина Юлія; сини Володя та Вітя; невістки Валя, Іра; онуки Роман, Артем та Настя.

Анатолія Михайловича ПОГУЦЮ вітаємо з 60-річчям від дня народження! Життя гетьміть, не вості і озирнутись, А шістьдесяті лежать, вже за глечами. Твоєм всім мріям і планам злим збудуться! Зборює, щастя і чари і шкварками! Сестра Жена, сніг П'югуці, Кіртони, Пигиди.

Шкільне життя

Я схвалюю інтегровані уроки

Однією з ефективних форм навчальної діяльності є інтегровані уроки, які в єдності між предметних зв'язків дають можливість розвинути на новому рівні творче мислення, інтелект, емоційні почуття у дітей. Ці уроки можуть бути на початку вивчення теми або в кінці. Протягом навчального року я проводжу 7-8 таких уроків.

Наприклад, закінчуючи вивчення теми "Україно, країна рідний!" я провела підсумковий інтегрований урок "На світі є одне одне - Україна". За мету я ставила навчити дітей виразному читанню, розвивати зв'язне мовлення, виховувати любов до своєї Вітчизни, до її мови, повагу до символів.

Під звуки музики читаю напам'ять слова:

Любіть Україну, як сонце любить, Як вітер / трави, / води. В лодину щасливу / в радості мить / Любіть у годину непогоди.

Діти зрозуміли про що йтиме мова на уроці. Ознайомивши з планом уроку, клас ділю на 3 команди: Барвінок, Калінка і Вербичка. Після розминки перевіряється домашнє завдання, у вигляді конкурсу читається вірш "Ми всі діти українські". Далі учні з вчителем музики співають пісню про Україну.

Відкриваю другу сторінку журналу. Читається напис "Мова наша солов'їна". Після тестування за оповіданням "Дівчина дівчина" учні відшукують однорядкові слова, синоніми, речення за інтонацією. Рецензують даний твір. Діти прийшли до висновку: Хто тебе забував, Той у зрудах не сарданько. Тільки камінь мєс.

Слідуюча сторінка журналу - "Без верби і калини нема України". Прочесмо над оповіданням "Калинка", мовею гілочку калини, співаємо пісню "Ой, є в лісі калина".

Остання сторінка - символи держави. Говоримо про прапор, герб, гімн. Частина учнів

малює прапор. Всі малюнки оглядає жюри. Після підсумків учні говорять слова, яких чекають від них батьки, вчителі, присутні на уроці:

Вчитись - добре. Рідний край - любити. Говорити - по-українськи. Молитися, співати - по-українськи.

Я раджу вчителям провести інтегровані уроки на такі теми, як "Золота оснь", "Буде хліб - буде і обід", "Зимонько, зимонько, білий метелиць", "Голос Кобзаря лунає вроді", "А вже весна, а вже красна", "Урок щастя", "Як тебе не любити, Києве мій!".

На цих уроках я поєдную читання, мову, музику, трудове навчання, образотворче мистецтво. Дітям дуже це подобається. Такі уроки допомагають мні у всьбічному розвитку дитини.

Н. ЛЯПАЛО, вчителька 2-А класу Костянтинівської СШ.

Умій і батькувати

(Життя прожити...)

Багато не повернулось чоловік з війни, покляли там голови. На повернувся і тихий, сумарний Сашко Хонченченко. Прийшла лехоронка і застала тітку Марію на степу, де вона косила а такими як і сама згорюваними молодичками, полелу пшеницю. Пекло сонце, а вони мхалють косами на безкрайому лані - косять, а потім, по обіді і в'язитимуть ошшене. Тут і знайшов тітку підлітки - листоноша Іван Мороз. Коли наблизився до хосарів, то бонеся, знає, що здійметься план і крик. А носарі, вглядівши поштаря, кинули косити, захвилювалися, затрепетали, знехали, що без причини клопотє не йтимо довгі кілометри на степ. Стояли, знамагаючи від тхорого передчуття нещастя. А коли дізнались - заголосили, заглазли, григавши до згорюваної подруки. І ли-

шлась бідна тітка Марія удовою з чотирма маленкими дітьми.

- Приходжу, - згадує тітка Марія, - увечері з роботи, зварив картоплі "в мундирах", поставлю її перед дітьми, а вони - халхал - та й нема, поїли, дивляться ще голодними очима на мене. А вона, обливаєчися сльозми, пошлує кожного а голівку, вкладає їх спати. А сама береться за латання їх убогого одягу. За цими клопатами незчулась, як і піросли діти. Старшеньий Михайлик вже й гуляти інколи ходить - бо ж парубок. Стає гарним, високим, мов батько, стрункий. Басить, мов його батько було. І раділа, і боялась: хоч би далеко їдався. Як же він з дівчатами поведеться? Чи примітять його... Вони й примітять!...

Одного недільного вечора по-

рається тітка а хаті, діти десь побігли погуляти. До хаті щось постукало. Дивиться, аж то дівчина Ліда а вулиці, що у ншо-му краю села. Несміливо заходить. Личко червоне, очі свічками горять, брїрїм, мов шнурочки над очима. Гарна, мов маля цвіт. Ніби дарівна. Заходить із словиточком у руках. Що ж це за словиточок? - Думає тітка. Від хвилювання й присла на лавку. А Ліда до тітки так яхсь, боляко: "А де Михайло ваш?".

- Десь виїшов. А тобі він навіщо? - Та батьки тільки що вигнали мене з дому з дитиною. А вона ж Михайлова, - ледь видушила з себе.

Чи врити? Чи прокати? Чи зоставити? - блискавкою промайнуло а голові. Прожено, а онуча ж мов. Це ж гріх який великий. Нехай лишасться, самі розберуться.

- Покладь, Лідо, дитя та переповий. Воно ж плаче, бо, мабуть, мокре вое. Ліда послушалась. Але переповивати не став-

ла. Бо нічим. Покрутилась тітка по хаті, знайшла свою соронку, прервала її нт шмоток.

- На, переповивай.

Михайло не забарився, виїшов до хаті. Мати зустріла його спойний, насипала їсти, покляла ложку. Та коли син взявся їсти, спиха мовила: "А чому ти сина не запрошуєш до столу?".

Як ошпарений підсочив Михайло: "Якого сина?".

- Та того, що ти придбав з Лїдою, - мати йому. - Умів парубкувати, умій і батькувати...

До самої ночі розмовляли Михайло з Лїдою. Та коли вранці мати гукула снідати, - виїшли до столу утрїох. Михайло з немовлям на руках, поруч нього - Ліда.

Ще двох дітей народила Ліда Михайлові. Вже й вирости, розікалися. А як з'їдутся, то до бабусі Марії. Рад їй веселі. І ншто, крім Лїди і Михайла, не знає, що воя ота родість а хаті - від мудрості і доброти їх матері і бабусі Марії.

Федір КУЦ.

Голова конференції - В. БІЛОДУД, Секретар - М. РАДКЕВИЧ.

До уваги абонентів телефонного зв'язку! Відбудеться зміна номерів

В зв'язку з демонтажем апаратури АТСК ("9") а Арбузинському цеху електрозв'язку №17 всі абоненти "9" будуть переведені на нові номери АТС "Квант"-("3"). Роботи починаються 10 січня і триватимуть до 15 лютого 1999 року.

Всіх абонентів, а яких зміняться номери, просимо звертатися в цех електрозв'язку для переукладання договорів.

Адміністрація Арбузинського цеху електрозв'язку №17.

Коллектив арбузинського районного центру зайнятості населення глибоко співчуває головному бухгалтеру Коваленку Тетяні Миколаївні а поводу смерті батька Миколи Івановича СІДНЯ.

Газета "НОВЕ ЖИТТЯ". Заснована Арбузинським районом рада та трудовий колектив газети. Реєстраційне свідоцтво №К125, від 27 квітня 1994 року

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 329530 Миколаївська обл. смт. Арбузинка, вул. Леніна, 90 АДРЕСА ДРУКАРНІ: м. Вознесенськ, вул. Пушкіна, 4

ТЕЛЕФОНИ: редактора - 3-05-49, заступника редактора, секретаріату, відділів сільського господарства, листів та масової роботи, бухгалтерії, коректорської - 9-14-88.

Комп'ютерний набір і верстка Л.С. Шарата, В.І. Ляхіцький, В.М. Шарата

Газета виходить у четвер і суботу. Адреса 61763. Обсяг 1 друк. аркуш Тираж 1566

Газета віддрукована офсетним способом у Вознесенській місській друкарні з позитивів, виготовлених у Арбузинській редакції Миколаївського обласного управління а справах видавництва і поліграфії

Підписано до друку а 13.00

Редактор Михайло ПИГИДА

Друки, які виходять публікації можуть не оповідає а наявності редакції. За достовірності фактів і цифр, відшко а законно аро право, відповідальність несе автор. Текст об'єктів і реальних ситуацій до друку і відповідальність за їх правдивість та повноту.